

Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Anul IV, nr. 1132

Miercuri, 13 octombrie 1971

4 pagini, 30 bani

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara lărgită a Comitetului municipal de partid București

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului municipal și a activului de partid din București, a dezbătut măsurile necesare în vederea îmbunătățirii activității politico-ideologice, a ridicării nivelului conștiinței partinice a comunistilor, pentru formarea conștiinței socialiste a tuturor oamenilor muncii din Capitală. Consider că dezbaterile acestor probleme — și măsurile care vor fi adoptate — vor avea rezultate pozitive în activitatea viitoare a Comitetului municipal de partid, a activului, a tuturor comunistilor, se vor reflecta în îmbunătățirea întregii activități a organizației de partid din București. (Aplauze puternice).

În timpul discuțiilor, au fost evidențiate realizările însemnate obținute de oamenii muncii din Capitală, sub conducerea organizației de partid. Fără îndoială, îndeplinirea cu succes a planurilor economice, dezvoltarea învățămîntului, științei, culturii sînt fapte care văduse capacitatea și forța de care dispune organizația de partid din Capitală. Ne bucurăm că, pe primele 9 luni ale anului, oamenii muncii din Capitală au depășit sarcinile prevăzute pentru această perioadă în planul pe 1971. De altfel, după cum știți, în întreaga țară, pe primele trei trimestre ale acestui an, ale actualului cîincinal, s-au realizat cu succes sarcinile privind dezvoltarea producției industriale, s-au obținut rezultate de seamă în agricultură, în toate domeniile de activitate. Putem spune că prin munca eroică a clasei muncitoare, a țărînimii, a intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, prind viață hotărîrile Congresului al X-lea al partidului privind fîurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate în România, ridicarea patriei noastre pe noi culmi de civilizație și progres. (Aplauze îndelungate).

Pe această bază, sîntem într-adevăr îndreptățiți să nu punem întrebarea: ce demonstrează realizările din primele 9 luni ale cîincinalului 1971-1975? În primul rînd, putem afirma că ele evidențiază justetea liniei generale elaborate de Congresul al X-lea al partidului, a hotărîrilor Comitetului Central al partidului, care — călăuzindu-se după concepția materialistă-dialectică și istorică despre lume și aplicînd în mod creator dezvoltările generale ale marxism-leninismului la condițiile concrete ale României — au trasat orientările pentru mersul înainte al poporului nostru pe calea fîuririi noi orînduirii socialiste și comuniste.

În al doilea rînd, putem afirma că aceste realizări demonstrează capacitatea organizațiilor de partid, faptul că ele își îndeplinesc cu cîinstă rolul de conducătoare în toate sectoarele de activitate. Și tocmai datorită acestui fapt poporul nostru realizează cu succes orientările și programul stabilit de Congresul al X-lea al partidului. (Vii aplauze).

În al treilea rînd, toate aceste înfăptuiri subliniază încă o dată capacitatea creatoare a clasei muncitoare, a clasei conducătoare a societății socialiste românești — a țărînimii și intelectualității, demonstrează unitatea de neînzîmțat a acestor clase și forțe sociale, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care înfăptuiesc neabătut politica Partidului Comunist Român, vîndînd în ea o politică ce corespunde pe deplin așteptărilor vitale ale întregii noastre națiuni socialiste. (Aplauze puternice).

Subliniez acest lucru pentru că, dezbătînd problema activității politico-ideologice, trebuie să pornim de la felul în care partidul nostru, conducerea sa rezolvă sarcinile de bază ale dezvoltării societății noastre, în care elaborează politica internă și externă a țării. Putem aprecia că faptele, care desăvîrșesc evenimentele — att interne cit și internaționale — demonstrează în mod pregnant justetea liniei generale marxist-leniniste a partidului nostru, ceea ce înseamnă că avem într-adevăr o bună bază ideologică și politică. (Aplauze prelungite).

Pornind de la aceste constatări, putem aprecia că avem toate condițiile pentru a realiza cu succes hotărîrile Congresului al X-lea, pentru a parcurge în acest cîincinal o etapă importantă pe calea construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, a creării condițiilor necesare pentru trecerea la fîurirea treptată a comunismului în România.

Stimați tovarăși,

Organizația de partid a Capitalei, cu cei peste 211.000 de membri ai săi, constituie o forță uriașă. În cadrul acestei organizații își desfășoară activitatea mii, așa putea spune

zeci de mii de activiști de bază ai partidului nostru. Aici, în București, se află att organele centrale de partid, cit și conducerea organizațiilor obștești, guvernul, ministerele — deci forța politică principală a societății noastre socialiste. De aceea, Comitetul Central acordă o atenție deosebită muncii organizației și activității de partid din București, de aceea și prezența Comitetului Central față de organizația de partid, de comitetul municipal de partid sînt mult mai mari.

În cadrul acestei sedințe trebuie să ne punem întrebarea: cum răspund Comitetul municipal, activul său, organizațiile de partid din Capitală sarcinilor mari care le revin? Desigur, nu este acum cazul să facem o analiză multilaterală a întregii activități a comitetului municipal, avînd în vedere că ordinea de zi definește precis că ne ocupăm îndeosebi de activitatea politico-ideologică; dar, analizînd felul în care sînt realizate prevederile de plan în toate domeniile de activitate, nu putem să nu apreciem că organizația de partid a Capitalei își îndeplinește în bune condiții sarcinile, că ea constituie una din cele mai puternice organizații, o forță de bază a partidului nostru. (Aplauze puternice).

În acest cadru putem, fără nici o îndoială, aprecia că și în ce privește activitatea de educare ideologică, de dezvoltare a conștiinței socialiste a oamenilor muncii există o serie de rezultate. De altfel, aceste aprecieri sînt valabile pentru activitatea întregii țări, a tuturor organizațiilor de partid din țara noastră.

Menționez acest lucru pentru că trebuie să privim lucrurile într-o strînsă interdependență; dacă constatăm cu toții că avem realizări însemnate din toate domeniile, că politica internă și externă a partidului și statului nostru duc la dezvoltarea cu succes a socialismului în România, la fîurirea colaborării și prieteniei cu țările socialiste, cu partidele comuniste, cu forțele anti-imperialiste, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială — și dăm o apreciere corespunzătoare acestor rezultate — apoi nu putem să nu menționăm că toate aceste înfăptuiri sînt strîns legate și de faptul că am obținut succese de seamă în ridicarea nivelului politico-ideologic, a conștiinței socialiste a oamenilor muncii. Pentru că, fără a ceea, nu ar fi fost și nu ar fi posibil rezultatele pe care le avem în toate domeniile de activitate. (Vii aplauze).

Poate însă, unii tovarăși vor pune întrebarea: dacă avem asemenea realizări, inclusiv în domeniul muncii ideologice-politice, atunci de ce mai criticăm o serie de neajunsuri, de ce a mai fost necesar să se ia, de către Comitetul nostru Executiv, măsurile cunoscute?

Pentru a răspunde la această întrebare, ar trebui să ne referim mai pe larg la o serie de caracteristici ale comunistilor, ale partidului nostru, care întodeună a acționat împotriva a tot ceea ce este vechi, perimat, a supus permanent criticii și autorității activității sale, a făcut și face din critică și autorității la fel și propriile sale dezvoltări, a înșirîi dezvoltării societății românești. Fără nici o îndoială, dacă nu am proceda astfel, n-am fi comunisti; ar însemna să dăm dovadă de automulțumire, de îngîmfare, să considerăm că nu mai avem nimic de făcut; or, atunci am înceta de a mai fi comunisti, partidul nu și-ar mai putea îndeplini rolul de forță conducătoare a societății rol care impune a promova permanent nou, a asigura dezvoltarea continuă a societății românești, a tuturor laturilor activității sociale. (Aplauze puternice).

Tocmai de la aceste considerații principale am pornit atunci cînd am supus unei analize critice stîrile de lucru din domeniul activității politico-ideologice. Față de dezvoltarea generală a tuturor sectoarelor de activitate, și mai cu seamă față de creșterea uriașă a forțelor de producție a societății noastre, se observă o anumită rămînire în urmă în ce privește munca politico-ideologică, de formare a conștiinței socialiste; în fapt, începuse să se manifeste tendințe de automulțumire, de îngîmfare, de a considera că putem face totul — și că este suficient să avem o hotărîre, pentru ca ea să se realizeze de la sine. Trebuie arătat că asemenea stări negative de lucru și-au făcut loc chiar la o serie de cadre și activiști de partid și de stat.

Există, de asemenea, anumite rămîineri în urmă și în ceea ce privește marea cadrelor noastre pentru diferite sectoare de activitate, în felul în care aceste cadre înțeleg să-și

îndeplinească în cele mai bune condiții răspunderile încredințate de partid și de stat, sînt manifestări negative, legate de o anumită slăbire a spiritului de răspundere, de combativitate, în diferite domenii de activitate.

Putem spune că și-a făcut loc și o anumită subapreciere a importanței activității politico-educative, de formare a omului nou — constructor al socialismului. Pornind de la faptul că, într-adevăr, marea majoritate sau cvasiunanimitatea oamenilor muncii înfăptuiesc neabătut politica internă și externă a partidului nostru, unii tovarăși au început să spună: „Ce mai vrem, în definitiv? Oamenii înțeleg lucrurile; de ce trebuie să mai desfășurăm o activitate att de intensă de partid, politico-educativă?” Am arătat mai înainte că hotărîrea cu care întregul nostru popor înfăptuiește politica partidului este tocmai rezultatul activității politico-ideologice, de educare a oamenilor, este urmarea realizărilor obținute în acest domeniu — iar a admite să se dezvolte stîrile de lucruri negative la care m-am referit ar însemna că, treptat-treptat, să asistăm la o gravă rămînire în urmă a activității politico-ideologice, a ridicării nivelului general al cadrelor noastre de partid și de stat, a conștiinței socialiste a oamenilor muncii — ceea ce ar avea implicații negative asupra întregii activități de construcție socialistă din țara noastră.

Noi ne propunem să fîurim o societate în care clasa muncitoare, țărînimă, intelectualitatea, întregul popor participă în mod conștient la fîurirea propriei istorii, a propriului viitor. Or, a crea condiții pentru o participare reală — și nu fictivă — la conducerea societății presupune ca oamenii muncii să aibă o înaltă conștiință politică, în stare să înțeleagă toate problemele care apar în dezvoltarea economică-socială, națională și internațională, să contribuie la gîsirea căilor pentru a asigura mersul ascendent al societății noastre, la elaborarea unei politici corespunzătoare, a unei linii generale care să țină seama de condițiile în continuă schimbare.

Față de ce a fost și este necesar să supunem unei analize critice temeinice activitatea noastră în acest domeniu și să stabilim măsuri corespunzătoare pentru a preveni o rămînire în urmă, pentru a asigura un avînt general în domeniul muncii politico-educative, al formării conștiinței socialiste, unind în acest scop, sub conducerea partidului nostru comunist, toate mijloacele și forțele de care dispune societatea noastră socialistă.

Este adevărat că aprobăm cu toții — și recunoaștem în toate împrejurările — rolul partidului ca forță conducătoare dar, de la acest adevăr general și pînă la practică există totuși o distanță. Mai refer acum la domeniile muncii politico-ideologice. Mai gîsim însă oameni care spun: „Da, înțelegem acest rol, dar de ce trebuie oare să se amestece partidul și în domeniul meu de

activitate? În definitiv, — zic unii — nu este suficient că accept și recunosc rolul conducător al partidului? Ridic această problemă pentru că sînt chiar în sală comunisti care și pun asemenea întrebări — și vrem să le clarificăm bine. De fapt, am mai avut prilejul să discutăm despre aceasta cu unii dintre ei. A accepta să fii comunist înseamnă mai mult decît a recunoaște rolul conducător al partidului, pentru că acest rol îl recunoaște astăzi fiecare cetățean al patriei noastre — și nu numai că-l recunoaște, dar înțelege că fără partid nu este posibilă dezvoltarea societății românești. Înțeleg că, numai pe baza conducerii de către partid a tuturor laturilor activității economico-sociale, România poate merge înainte pe calea socialismului și comunismului, se poate dezvolta ca stat independent și suveran. (Aplauze puternice).

A fi comunist înseamnă mult mai mult, înseamnă că te-ai angajat în mod benevol, conștient, să lupi împreună cu ceilalți membri ai partidului pentru înfăptuirea liniei partidului, a principiilor comuniste despre viață. Aceasta presupune că în întreaga ta activitate, ori unde acționezi, trebuie să promovezi și să înfăptuiești în practică aceste principii. Aceasta este o problemă — ca să spun așa — a „A.B.C.”-ului comunismului. A înțelege și a aplica linia partidului este o condiție elementară ce se cere oricîrui om al muncii, oricîrui cetățean al țării noastre care vrea să fie membru al partidului comunist. Iată de ce trebuie să înțelegă toți tovarășii din toate sectoarele de activitate că a fi comunist înseamnă a lupta pentru cauza partidului acolo unde lucrează — în fabrică, în cooperativă, în sat, în institut, în universitate, în a fîuri oameni cu o înaltă conștiință politică, pe care le interpretăm pentru scriitorii prin cîrțile lor, pentru artiștii plastici prin operele lor. Nu este o pretenție prea mare, ci minimă, dar fără de care nu poți fi membru al Partidului Comunist Român. Și acest lucru trebuie înțeles de toți tovarășii! (Aplauze prelungite).

În informarea prezentată de tovarășul Dumitru Popa, și în cadrul discuțiilor, au fost relevate o serie de lipsuri. Nu as putea însă să spun că s-a mers într-adevăr în profunzime în ce privește analiza unor mari neajunsuri care s-au manifestat în Capitală; nu pot spune că s-a pornit tocmai de la ceea ce am arătat mai înainte, de la faptul că aici își desfășoară activitatea aproape totalitatea organismelor centrale care au rolul de a îndruma și conduce activitatea pe întreaga țară; or, pretențiile noastre față de munca organizației din Capitală sînt la nivelul acestei situații.

Dacă privim ceva mai îndeaproape felul în care își îndeplinește organizația de partid a Capitalei sarcinile în diferite sectoare de muncă, am putea constata — de altfel în sediile de partid de la ministere sau și evidențiat aceste lucruri — că mun-

(Continuare în pag. 5 II-a)

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

Spectacol de gală prezentat de Teatrul Academic „Vladimir Maiakovski” din Moscova, pe scena Operei Române din București

Teatrul Academic „Vladimir Maiakovski” din Moscova, aflat pentru a doua oară în turneu în țara noastră, a prezentat, în seara zilei de 12 octombrie, pe scena Operei Române din București, un spectacol de gală cu plesă „Înfrîngerea”.

La spectacol au asistat tovarășii Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Elena Ceaușescu, tovarășii Emil Bodnăraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Min Dobrescu, Mihai Cere, Ion Ioniță, cu soțiile.

Se aflau, de asemenea, în sală membri ai C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești, personalități ale vieții cul-

turale și artistice, ziaristi, un număr mare de public.

Au luat parte V. S. Tikunov, înșărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București, șefii misiunilor diplomatice, precum și membri ai corpului diplomatic.

Asistența a întîmpinat cu puternice și îndelungi aplauze sosirea în lojile oficiale a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat.

Piesă „Înfrîngerea”, dramatizare în două părți după cunoscutul roman cu același titlu al lui Alexandr Fadeev, avocă un episod eroic din anul războiului civil, este, în esență, un poem dramatic despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Realizat într-o formă originală de reprezentare muzical-populară, spectacolul narează marsul legendar al unui detașament de partizani care, alături de trupele Armatei Roșii, a

lăuat parte la lupta împotriva dușmanilor interni ai puterii sovietice, pentru alungarea intervenționistilor străini.

Spectacolul s-a bucurat de o primă călduroasă. În repetate rânduri, asistenta a aplaudat îndelung, răsplătînd astfel mîiestria interpretativă, înalta tinută scenică a colectivului artistic.

În timpul pauzei, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, s-au întîmpinat prieteneste cu R. Ekimian, directorul Teatrului Academic „Vladimir Maiakovski”, cu reșizorul principal al teatrului, Andrei Concarov, cu interpretii de frunte ai colectivului, felicitîndu-i călduros pentru valoroasa realizare artistică a spectacolului.

Artiștii sovietici le-au fost oferite flori din partea conducerii de partid și de stat.

(Agerpres)

În respectarea prevederilor Legii contractelor

Derogările nu sînt și nu pot fi admise!

După cum este cunoscut, prin Legea contractelor s-a realizat o întărire a relațiilor economice, s-a creat o bază a lărgirii independenței operative a fiecărui unități, în sensul că participarea directă la stabilirea drepturilor și obligațiilor sînt tocmai întreprinderile. Aceste avantaje permit o viziune mai largă din partea conducătorilor de unități, o diversificare a relațiilor economice, dar totodată impun respectarea strictă a obligațiilor asumate, știut fiind că în acest angrenaj al producției, în care intervine inevitabil, aprovizionarea, termenul contractual, respectarea lor joacă un rol determinant.

În rîndurile ce urmează ne-am propus să analizăm două aspecte legate de aceste relații contractuale, de stabilirea lor. Este vorba de modul în care unitățile industriale ale județului nostru s-au străduit să respecte obligațiile contractuale în capătul de furnizori de bunuri materiale, cit și de preocupările acestora pentru acoperirea cu contracte a

producției lor viitoare. Sînt două baze distincte ale unui proces complex, cu influență hotărîtoare în buna desfășurare a activității de producție.

Bazatul pe reglementările stabilite prin Legea contractelor, în care contractul economic prevede termenul de primire a materialelor și materialelor sau de predare a documentelor, de expediere a produselor finite, întreprinderile își întocmesc programele de producție. Orice dereglare în acest mecanism al relațiilor dintre partenerii contractanți duce la o dereglare a activității acestora. Iată de ce se pune o att de mare bază pe respectarea termenelor contractuale, de ce legea prevede în mod expres sancționarea celor ce nu se achită de aceste obligații. În general, întreprinderile industriale ale județului nostru au înțeles importanța respectării termenelor amintite, achitîndu-se în mod ritmic de obligațiile ce și le-au asumat prin contractul economic încheiat. În felul

acesta întreprinderile industriale beneficiare, organizațiile comerciale pot să continue nestîmțenite acest circuit al bunurilor materiale, pot să influențeze în mod pozitiv ritmul producției socialiste lărgite.

Din păcate însă, trebuie să conștinăm și situații ce contravin bunelor desfășurări a relațiilor economice, o serie de întreprinderi încălîcînd în mod sistematic obligațiile ce le revin privind livrarea termenului prevăzut a produselor către beneficiari. Astfel, după 9 luni de activitate din acest an, la nivelul județului s-au înregistrat 1427 contracte neonorate, valorînd peste 250 milioane lei. Cu alte cuvinte, un volum de mîrșuri, în valoarea amintită, nu a ajuns la timp pe șantierul de investiții în întreprinderi sau în unitățile, în magazinele comerciale. Pentru a demonstra că acest fapt contribuie într-adevăr la dereglarea

(Continuare în pag. 5 III-a)

CORNELIU DAN

În campania agricolă de toamnă

Timpul irosit-tribut al slabei organizări a muncii

Stadiul în care se află lucrările agricole de sezon în județul nostru reclamă o organizare temeinică a activității în fiecare unitate pentru a împingea lucrul în ritm intens, din zori și pînă-a noaptea la strînsul recoltei, la pregătirea terenului și executarea înșămîntărilor. Acestei cerințe trebuie să-și răspundă att conducerea unităților, cit și fiecare cooperativ și mecanizator în parte.

Din școli, din întreprinderi și instituturi, din cooperative meșteșugărești au sosit în unități numeroase forțe pentru a contribui la strîngerea recoltei cu un ceas mai devreme. Cum sînt folosite acestea?

Ne vom opri în cele ce urmează la ceea din constatări făcute luni 11.X. la 3 cooperative agricole pe care le-am vizitat. Prima descindere am făcut-o la Roșia. Nu putem spune că n-ar fi existat o preocupare din partea conducerii pentru organizarea activității. La brigada din Dala erau folosite la recoltatul cartofilor, pe lîngă numărul mare de membri cooperativi — unii dintre ei la cîșcutul porumbului — att combina, cit și mașina E-649, ceea ce sporea eficiența activității. La Roșia, intrucit s-a terminat strînsul tuberculelor, țărînimă cooperativă au început scosul sfeclei de zahăr. Dar cu totul altfel stăteau lucrurile la brigada din Nouă. Brigadierul Ion Nistor ne relatea că mai au de strîns recolta de cartofi de pe 15 ha. Cu toate acestea, nici

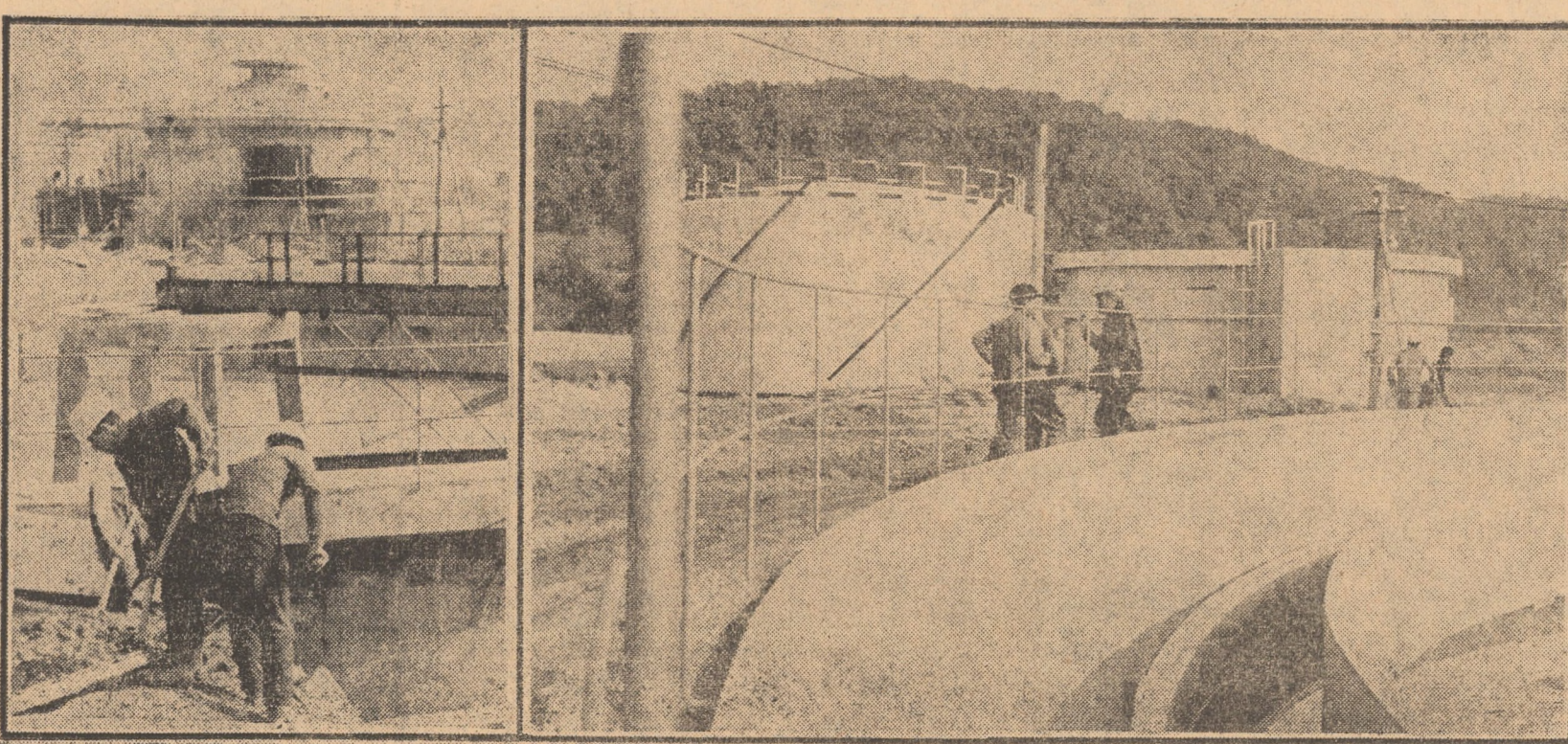
brigadierul și nici altcineva din conducerea unității nu s-a preocupat de organizarea muncii în așa fel încît nu se irosească nici o clipă a pînelului lucrului în timp. Au sosit aici 50 de salariați de la întreprinderea „Flamura roșie”, pentru a le da o mîină de ajutor la strînsul recoltei. Dar nu aveau nici unde și nici cu ce să lucreze. S-a pierdut de dimineață o oră pînă să vină mașinile de scos cartofi, iar cînd acestea au sosit, au scos cîteva rînduri, după care prima mașină a abandonat complet lucrul, tractoristul plecînd la Dala pentru că „asa a primit dispoziție”. Cel de-al doilea mecanizator, Dumitru Jurca, s-a dus să scoată cartofii de pe lotul pe care-l are în primire tatăl său. Și nu este unica „figură de stil” în organizarea activității. Cei 50 de salariați aveau la dispoziție pentru strînsul tuberculelor un singur cos. Cînd l-am întrebă pe brigadier de ce nu le aduce cosuri, găleți, lăzi și de ce a admis ca mașina de scos cartofi să plece, a ridicat din umeri: „Ce pot să fac?”

Într-un tîrziu l-am întîlnit pe tovarășul Emil Pleșca, inginerul șef al unității. Din relațiile interlocutorului am înțeles că nici în privința înșămîntărilor lucrurile nu stau mai bine. S-a semănat orzul pe 245 ha din 320 ha cit a fost planificat, iar grîul — pe 126 ha din 550. Secția de mecanizare ce deservește unitatea dispune de 5 mașini de semănat,

încît s-ar putea atinge o viteză zilnică de cel puțin 60 ha. În ziua în care am vizitat unitatea se lucra însă cu numai 3 mașini, una la semănat, una la cîșcut și două la grîu. Unitatea nu are teren pregătît. Ceea ce se discută azi, se seamănă mîine. Din lipsa terenului arat, nu se poate pregăti patul germinativ decît pe cea 33 ha pe zi. „De mai bine de o lună de zile — afirmă inginerul Pleșca — avem teren liber pe cea 220 ha. Mai avem 85 ha libere după cartofi. Nu avem însă mijloace mecanice suficiente. Executăm arături cu numai

(Continuare în pag. 5 III-a)

P. BUD

Noua stație de epurare Sibiu — de unde vă redăm cele două imagini de șantier — va preluna apele menajere și apele industriale uzate, contribuind la protecția calității apei tîului Cibla și prin aceasta a bazinei hidrografice Olit

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU la Plenara lărgită a Comitetului municipal de partid Bucureşti

(Urmare din pag. 1)

ca de partid în ministere a decurs la un nivel destul de scăzut, că atât comitetele sectoarelor de partid, cât şi comitetul municipal, nu au asigurat îndrumarea efectivă a acestei munci, nu au căutat ca organizaţiile din aceste instituţii centrale să-şi îndeplinească rolul înscrise în statut. Este adevărat, în statut nu este prevăzut rolul de control asupra conducerii ministerului, dar organizaţiile de partid din aceste instituţii centrale au atins sarcini şi în "viziile", în-cit dacă comunistii şi-au vor indisciplin, atunci, fără îndoială activitatea din ministere se va îmbunătăţi radical. Nu vreau să vorbesc acum despre unele neajunsuri din activitatea acestor organizaţii — în această este tema adunării noastre — dar ştiu că toată această încălcare manifestă de indisciplină, de lipsă de răspundere faţă de gospodăria şi îndrumarea sectoarelor — reaşterea, faţă de folosirea mijloacelor pe care statul, clasa muncitoare le pun la îndemînă pentru a asigura progresele mai rapide ale societăţii noastre.

De ce să nu vorbim despre faptul că nu s-a făcut aproape de loc simţul prezenta comitetelor de partid ale sectoarelor şi a comitetului municipal la Uniunile de creaţie? Mă rog, la organizaţiile de partid, pentru că organizaţiile de partid din aceste Uniuni sînt de asemenea, sub conducerea şi îndrumarea Comitetului municipal din Bucureşti. De ce să nu ne punem întrebarea: Cum a fost posibil să se manifeste neajunsurile cunoscute la radio şi televiziune, în cinematografe, în teatru şi în alte departe? Acolo lucrău comunistii şi ei au obligat, cum au tot comunistii să înfăptuiască principiile comuniste în muncă lor, iar comitetele de sectoare şi Comitetul municipal de partid trebuia să îndrume şi să asigure ca toţi comunistii din aceste domenii de activitate să-şi facă pe deplin datoria.

Deci, dacă privim lucrurile mai înăuntru, vom constata că în însăşi sedinţa de astăzi s-a trecut cu destulă uşurinţă, cu superficialitate, peste o serie de răspunderi şi sarcini — iar unii tovarăşi au crezut, poartă, că este suficient să se dea asigurări, să se ia angajamente. De aceea, sînt de acord că nu trebuie să răspundem numai cu angajamente, ci cu fapte. (Vii aplauze). Este necesar să trecem la activitatea practică, să acţionăm fiecare în domeniul său pentru a licheia neajunsurile, pentru a face ca muncă noastră politico-ideologică, de formare a omului nou să se ridice la nivelul rezultatelor pe care le avem în dezvoltarea generală a ţării.

De asemenea nu putem trece cu vederea că au început să se înnulească manifestările de carierism de căpitulă, că, în locul grîji pentru interesele generale ale clasei muncitoare, ale ţării noastre, ale tuturor oamenilor muncii, unii încep să se îngrijesc numai de ei, de familia lor. Nu e nimic rău dacă cineva se îngrijeste de familia sa — noi punem, cum se ştie, un accent deosebit pe dezvoltarea şi întărirea familiei — dar această grîji trebuie să se manifeste în contextul general al societăţii noastre şi în însăşi unitate cu muncă noastră politică, socială şi economică. Nu acceptăm şi nu vom accepta conceptul mic-burghez sau burghiez, individualist, că nu mai interesează ce se întîmplă cu alţii, că totul este ca „eu să-mi asigurm pentru familia mea cât mai mult, chiar dacă acestea se fac în dauna altora şi chiar frustrăm mulţi oameni mai puţin, societatea, deosebi membrii ei marii noastre familii.

Este necesar să vorbim şi de aceste lucruri. De ce să ne fie ruşine să le discutăm cu activul de partid? Oare în Capitală nu sînt asemenea manifestări? Chiar în activitatea Consiliului popular municipal sînt asemenea manifestări de favoritism, de aprobare a diferitelor intervenţii şi parintervenţii de încălcare a legilor, în ţara noastră, în viaţa noastră politică, socială şi economică, cred că am găsi sute şi mii de asemenea încălcări. De ce oare să nu vorbim de ele aici, în activul de partid? Aceasta este una din laturile principale ale răspunderii noastre, ale conştiinţei şi atitudinii socialiste în societate, ale eticii şi echităţii sociale.

Deci, este greu să apreciez că discuţiile de astăzi au mers la rădăcina problemelor şi că au atras atenţia activului de partid asupra unor stări de lucruri a căror înlăturare trebuie să constituie o preocupare de seamă a comitetului de partid, a activului, a organizaţiilor de partid, a tuturor organelor noastre de stat.

În ţara noastră, în rîndul opiniei publice se desăvîrşeşte o activitate intensă împotriva unor manifestări negative, antisociale, cum sînt delapidarea, furtul, favoritismul, bacsisul, parazitismul. Aceste lucruri n-au fost abordate în suficientă măsură în discuţiile purtate în cadrul plenerelor noastre. De ce nu ne referim la ele? Oare acestea nu fac parte din etică, din echitatea socialistă? Nu ne dau de gîndit asupra felului în care desfăşurăm activitatea politico-ideologică? Dacă am ţine seama de aceste fapte, ar apare şi mai preţios în evidenţă cum şi-a îndeplinit rolul politico-educativ Radioteleviziunea, ce influenţe negative a avut prezentarea la televiziune şi la cinematograf a tot felul de filme, peste care aici tovarăşul Ripeanu a trecut cu uşurinţă, în mod superficial, tîndu-ne, în schimb, o lecţie de estetică. Rog să nu fiu rău înţeles: apreciez mult şi consider necesar ca activul nostru de partid să cunoască problemele estetice — dar nu la o sedinţă de activ de partid, unde trebuie să dezbaterăm lucrurile în mod deschis.

Eu mă aşteptam ca plenara noastră să fie mai combativă, să abordeze

problemele într-un spirit mai concret. Este drept, au fost câteva intervenţii bune, care au ridicat probleme importante, dar peste o serie de lucruri s-a trecut superficial, ca şi cînd în Capitală asemenea probleme nici nu ar exista. Cum ne putem prinde unea să licheidăm neajunsurile, pe care nu vorbim, pe care nici nu le înţelegem? Cum putem declara că vrem să dezvoltăm activitatea noastră de „ducere în spiritul eticii şi echităţii comuniste, dacă nu ştim ceea ce vrem, ce ne propunem? Eu-m-am uitat şi în planul de „măsură al Comitetului municipal, dar „nici el nu răspunde „reiterelor mari ce se pun astăzi în faţa organizaţiei de partid din Capitală.

Nu am auzit aici prea multe lucruri despre desfăşurarea activităţii din învăţămînt, deşi în Bucureşti sînt concentrate aproape o treime din instituţiile de învăţămînt superior şi o bună parte din învăţămîntul inferior de cultură generală. Este adevărat — în felul în care s-a prezentat — s-au luat un şir de măsuri, dar nu se poate spune că în Capitală lucrurile au fost soluţionate, şi acum am putea să stăm liniştiţi. Cu toată aprecierea bună pe care o dam rezultatelor binate în activitatea de învăţămînt, trebuie să spunem că în acest domeniu s-au manifestat şi continuă să existe neajunsuri serioase. Nu putem trece peste lipsurile pe care le avem în acest sector — m-am referit recent la ele şi nu mă mai opresc acum asupra lor — şi mă aşteptam ca în cadrul activului de partid asemenea probleme să fie analizate într-un mod mai concret.

Pînă la urmă putem spune că lipsurile din activitatea educativă se resimt într-o oarecare măsură şi în muncă organelor noastre de partid şi de stat, în felul în care activităţile de partid şi de stat sînt îndeplinite îndatoritor pe care le au, în atitudine lor faţă de avutul obiectiv, faţă de gospodăria întreprinderilor, a instituţiilor ce le sînt încredinţate şi — dacă m-aş referi la Capitală — în gospodăria şi întreţinerea Capitalei. De aceea, dezbătînd problemele activităţii ideologice, mă aşteptam să fie luate, se impune să avem în vedere şi responsabilităţile pe care aceste neajunsuri le au în toate sectoarele de activitate, precum şi faptul că uneori sînt neglijate sau soluţionate cu înecăcită problemele ridicate de masele largi populare.

Iată, tovarăşi, o serie de stări de lucruri negative care arată că în activitatea politico-ideologică, în muncă de formare a conştiinţei socialiste a oamenilor muncii s-au manifestat lipsuri importante, şi, de-aia nu vom interveni cu toată ardoarea pentru înlăturarea lor, ele pot avea consecinţe deosebite de dăunătoare, de grave asupra activităţii de edificare a societăţii noastre socialiste. De aceea, punînd-ne problema îmbunătăţirii muncii politico-ideologice, a ridicării conştiinţei socialiste a oamenilor muncii, avem în vedere că trebuie să trecem şi hotărîre la licheidarea lipsurilor în toate sectoarele de activitate. Să facem ca organizaţia de partid din Capitală să fie un detaşament de frunte în lupta împotriva a tot ceea ce este negativ pentru promovarea noului, aducîndu-şi şi în acest domeniu al muncii politico-educative o contribuţie de seamă la activitatea partidului nostru. (Vii aplauze).

Dragi tovarăşi,

Au trecut trei luni de la adoptarea hotărîrilor Comitetului Executiv privind îmbunătăţirea activităţii ideologice-politice. După cum este cunoscut, în întreaga ţară au avut loc largi dezbateri, se poate spune că întregul partid şi întregul nostru popor au aprobat cu însufleţire aceste măsuri, văzînd în ele o expresie a preocupării şi grîjii partidului pentru crearea celor mai bune condiţii pentru mersul înainte al României pe calea socialismului şi comunismului. Plenerile comitetelor judeţene de partid, plenera Comitetului municipal Bucureşti, activile de partid care au participat la aceste adunări au elaborat — aşa cum veţi face şi dumneavoastră — programe de măsuri pentru înfăptuirea acestor sarcini.

Despre importanţa ridicării nivelului muncii ideologice, educative s-a vorbit mult, s-a scris mult. Desigur, despre aceasta s-ar mai putea vorbi — şi, fără îndoială, că se va mai vorbi — s-ar putea scrie, şi se va scrie mult. Nu va trebui să considerăm aceasta o campanie, să credem că, o dată cu încheierea adunărilor de activ de partid şi, ulterior, a plenerii Comitetului Central, am terminat cu munca ideologică şi trebuie să ne apucăm de altceva. De altfel, activitatea politico-ideologică nu poate fi tratată în nici un fel ca o activitate de campanie; nici în agricultură problemele nu se mai rezolvă în campanii, pentru că anul agricol începe de la 1 ianuarie şi se termină la 31 decembrie, şi numai acei gospodari, acei lucrători în agricultură care ţine seama de aceasta face treabă bună. Este în însăşi preşedintele Academiei de Ştiinţe Agricole — întrebăţi-le ce înseamnă agricultura de astăzi! (Aplauze prelungele). Cu altă mai mult nu pot fi rezolvate în campanii problemele activităţii ideologice.

Trebuie să înţelegem că acum sînt necesare măsuri concrete, acţiuni practice pentru a traduce în viaţă hotărîrile Comitetului nostru Central, programele de măsuri elaborate în acest scop de activile de partid din judeţe şi din Capitală. La aceasta trebuie să concure toate forţele pe care le avem.

Îmi pare rău că aici nu s-a vorbit de loc de Academia de Ştiinţe Politice şi Sociale, care a fost creată tocmai pentru — impulsione, pentru a introduce un spirit nou în domeniul activităţii ideologice, pentru

a desfăşura o intensă şi permanentă muncă în sfera ştiinţelor sociale. Consider că această Academie trebuie să-şi facă mai puternic simţul prezenţei în viaţa noastră ideologică, în dezvoltarea gîndirii sociale din România, în clarificarea numeroaselor probleme teoretice, de principiu, încă insuficient aprofundate.

Pentru rezolvarea marilor sarcini din domeniul activităţii ideologice este necesar să începem prin îmbunătăţirea muncii Comitetului municipal de partid, a comitetelor de sectoare, a activului de partid. Pînă la urmă, de felul cum aceste organisme vor acţiona pentru realizarea în practică a măsurilor pentru licheidarea neajunsurilor şi îmbunătăţirea muncii politico-ideologice din Capitală.

În primul rînd, Biroul Comitetului municipal de partid şi birourile comitetelor de sectoare trebuie să fie ceva mai active. Ar trebui să se înţeleagă clar că atît comitetele de partid de sectoare, cît şi Comitetul municipal nu sînt niste organisme reprezentative care doar participă la unele adunări, ci au anumite rapoarte şi dări de seamă, că sînt organisme vii de muncă, ele purtînd răspunderea întregii activităţi. Biroul este un organism executiv al comitetului. Răspunderea pentru întreaga muncă de partid din Capitală o poartă Comitetul municipal — şi s-a putea spune că nu se simte cum trebuie prezenta Comitetului municipal în conducerea întregii activităţi de partid din Bucureşti. Trebuie să începem cu aceasta, tovarăşi! Fiecare membru al comitetului municipal să înţeleagă că are obligaţia să ia parte activă la înfăptuirea în viaţă a hotărîrilor de partid şi de stat în sectorul în care lucrează din Capitală.

Este necesar, de asemenea, să ridicăm rolul activului de partid. Să înţelegem că nici un comitet, că nici un om, ori cît ar fi el de capabil, nu poate să soluţioneze „succes problemele pe care le are de rezolvat fără a se sprijini în muncă sa pe un larg activ de partid în toate domeniile de activitate, şi mai cu seamă în domeniul muncii politico-ideologice. În Capitală avem multe forţe în stare să acorde un ajutor urilor comitetului municipal, dar ele nu sînt folosite cum trebuie, pentru că nu se apelează în măsură suficientă la acest activ de partid.

Este, de asemenea, necesar să fie luate măsuri în vederea îmbunătăţirii muncii şi ridicării rolului organizaţiilor de partid în toate întreprinderile şi instituţiilor. Atît acolo unde este prevăzut dreptul lor de control, cît şi unde acest drept nu este înscris formal, organizaţiile de partid poartă răspunderea pentru activitatea politico-ideologică, pentru bunul mers al instituţiilor respective; ele răspund de felul în care comunistii din aceste instituţii îndeplinesc sarcinile, de muncă, de răspundere faţă de societate. Organizaţiile de partid au obligaţia să tragă la răspundere, să controleze şi să îndrume muncă pe care comunistii o desfăşoară în toate sectoarele de activitate.

Realizarea măsurilor de îmbunătăţire a învăţămîntului de partid, a activităţii politice de masă, a întregii muncii ideologice nu este posibilă decît cu participarea largă a tuturor comunistilor. Numai în măsură în care Comitetul municipal de partid va şti să unească eforturile acestor detaşamente uriaşe de 211 000 de comunisti, va putea într-adevăr să obţină rezultate bune în activitatea sa. Eu cunosc bine organizaţia de partid din Capitală, ştiu ce forţe are şi ştiu că, convins, acţionînd cu fermitate comunistii din Bucureşti, vor putea să licheideze, într-un scurt timp, neajunsurile care s-au manifestat. Să facem ca Bucureştii, Capitala patriei noastre, să devină şi din punct de vedere al activităţii politico-ideologice un puternic centru care să influenţeze întreaga ţară! (Aplauze prelungele).

Este necesar să dezbaterăm foarte serios problemele politice partidului şi statului nostru, diferitele fenomene noi care apar în viaţa socială, spre a le face înţelese de membrii de partid, de toţi cetăţenii patriei noastre. Pînă la urmă, vorbind de activitatea ideologică, este necesar să asigurăm totmai înţelegerea fenomenelor noi, pentru a şti ce poziţie trebuie să adoptăm faţă de ele.

Este îmbucurător că problemele generale ale politicii, inclusiv ale politicii externe, sînt bine înţelese de sînt şi o serie de alte fenomene — ce apar continuu în viaţa societăţii noastre — care nu sînt aprofundate; nu ne oprim suficient asupra lor, nu le dezbaterăm îndeajuns în partid şi în instituţiile noastre, nu înarmăm în măsura cuvenită pe comunisti, pe oamenii muncii cu înţelegerea clară a transformărilor societăţii, pentru a putea fi astfel participanţi conştienţi, activi, la făurirea noului orînduirii sociale. M-am referit la unele din aceste probleme cu prilejul întîlnirii cu activul de bază din iulie şi eu doresc să mă opresc acum asupra lor. Vorbind de activitatea ideologică, trebuie să pornim de la aceste probleme, ele trebuie să stea în faţa întregii învăţămîntului de partid, al tuturor formelor muncii ideologice. Vreau să menţionez şi cu această ocazie că muncă de însoţire a unei educaţii înalte, comuniste, este vastă, multilaterală, ea înseamnă însuşirea a tot ce a creat mai bun, mai valoros cunoaşterea umană.

Este oare astăzi posibil progresul societăţii fără fizică, fără biologie, fără chimie — ca să nu mai numărăm şi alte ramuri ale ştiinţei? Este de înţeles pentru toată lumea că educaţia, formarea conştiinţei socialiste presupun totmai cunoaşterea cuceririlor ştiinţei înaintate. Numai înţelegerea şi cunoaşterea marilor descoperiri ale omului, însuşirea noilor cuceriri ale ştiinţei — care, în epoca actuală, a revoluţiei tehnico-ştiinţifice, transformă radical întreaga o-

menire, modul de a înţelege diferitele fenomene sociale — vor putea să dea omului înaintat orizontul de care avem noi nevoie, o conştiinţă comunistă. Eu aş putea spune că a-cesta este o cerinţă generală pentru toate sectoarele, inclusiv pentru cele ale creaţiei literar-artistice. Numai înţelegerea implicărilor mari ale revoluţiei tehnico-ştiinţifice asupra dezvoltării sociale va putea să dea omului de artă, de literatură, de muzică dimensiunea nouă, perspectiva nouă a viitorului şi îl va putea pune în condiţia de a crea corespunzător epocii în care trăieşte, căreia îi aparţine, şi să se transforme pe scară largă, fie că tratează teme de mare profunzime sau teme mai minore, sînt scrise astfel încît să poată fi înţelese, să poată da o anumită satisfacţie estetică cititorului, privitorului sau ascultătorului. De ce oare astăzi unii creatori ignoră acest lucru?

Cititorii din ţara noastră sînt, de asemenea, în drept să se întrebe: prin ce trebuie să se manifeste arta românească? Prin ce oare s-au remarcat în trecut şi trebuie să se remarce creatorii noştri? Prin copierea şi imitarea a ceea ce se face în străinătate, sau prin redarea vieţii, a realităţilor poporului nostru? De unde trebuie să se înspire un scriitor, un om de artă? Eminescu a răspuns la această întrebare în „Scrisoarea a III-a": „nu se nasc gloriile pe stradă şi la usa cafeanelor". Într-adevăr, tovarăşi, nu de pe Calea Victoriei, de la cafenea se pot scrie romane, poezii şi piese de teatru valoroase, cîrînd în millocul poporului în millocul clasei muncitoare, cîrînd în înţelegerea şi descrierea vieţii, de viaţă, înţeleg viaţa mai bine, decît ceilalţi muritori. (Aplauze). De unde îi poate veni această înţelegere un om care ignoră realitatea pămînteană? Din cîr? Asemenea creatori, care nesocotesc şi nu înţeleg viaţa de pe pămînt nu au ce căuta în partidul nostru şi nici în uniunile de creaţie. (Aplauze). Eu ştiu de acord cu libertatea de creaţie a artistului. Dar şi societatea este liberă să aleagă ceea ce-i place. Pe scenele noastre, în librăriile noastre nu trebuie să-şi facă loc ceea ce societatea consideră că nu serveşte intereselor sale. Libertatea trebuie înţeleasă în complexitatea ei dialectică, ca înţelegerea şi înţelegerea individului, cît şi intereselor colectivităţii sociale. Altfel se transformă în anarhie, „libertate înseamnă a înţelege necesităţile societăţii şi a acţiona în sensul intereselor societăţii ale naţiunii tale. Aceasta înseamnă să fii cu adevărat liber! (Aplauze prelungele).

M-am referit la toate acestea pentru a înţelege bine că atît Comitetul municipal, cît şi Uniunile de creaţie de partid trebuie să-şi îndeplinească atribuţiunile pe care le au, să acţioneze cu hotărîre în aceste sens. Aceste probleme trebuie soluţionate printr-o muncă politică intensă, nu recurînd la măsuri administrative. Nu este vorba de nici un fel de întoarcere la trecut. Am răspuns la aceasta încă acum trei luni. Noi vrem să creăm viitorul, şi nu putem crea viitorul cu oameni care ne trag înapoi — în trecut! Întinutac — care vor să ne rupă de societate, cu oameni care nu-şi înţeleg nici rostul lor pe lume. Noi putem crea viitorul numai cu oameni care înţeleg sensul dezvoltării sociale, care sînt hotărîţi să meargă înainte, împreună cu partidul, spre făurirea comunismului în România. (Aplauze puternice). Atunci rînd vorbim de necesitatea aplicării în literatură a concepţiilor noastre despre lume, cînd vorbim despre unanimitatea socialistă — care pune în centrul întregii activităţi sociale omul, ridicarea sa spirituală şi materială, fericirea sa — aceasta nu înseamnă întoarcere la trecut! Trecutul este reprezentat de creaţiile din artă, de creaţiile literare, din artă, de creaţiile literare, de creaţiile aspirărilor sale, care vor să ne tragă înapoi spre literatura retroardă a Evului Mediu. Ce nouate reprezintă arta ruptă de preocupările omeneşti? Asemenea teorii retrograde

numai un exemplu, dar viaţa poporului este înfăptuită în diversitatea ei. Aşa concepem să fie şi arta. Eminescu însuşi a scris şi poezie filozofică, şi revoluţionară, şi patriotică, şi poezie de dragoste. Vedeti, el nu a fost exclusivist. (Aplauze). Dar, indiferent ce a scris, oricine înţelegem ce a vrut să spună (Aplauze). Şi cînd a reflectat asupra marilor probleme ale existenţei, şi cînd a cîntat iubirea, a scris pe înţelesul tuturor, într-un limbaj poetic care face plăcere oricui. (Aplauze). Toate lucrările literare şi artistice clasice, care la noi sînt difuzate pe scară largă, fie că tratează teme de mare profunzime sau teme mai minore, sînt scrise astfel încît să poată fi înţelese, să poată da o anumită satisfacţie estetică cititorului, privitorului sau ascultătorului. De ce oare astăzi unii creatori ignoră acest lucru?

Cititorii din ţara noastră sînt, de asemenea, în drept să se întrebe: prin ce trebuie să se manifeste arta românească? Prin ce oare s-au remarcat în trecut şi trebuie să se remarce creatorii noştri? Prin copierea şi imitarea a ceea ce se face în străinătate, sau prin redarea vieţii, a realităţilor poporului nostru? De unde trebuie să se înspire un scriitor, un om de artă? Eminescu a răspuns la această întrebare în „Scrisoarea a III-a": „nu se nasc gloriile pe stradă şi la usa cafeanelor". Într-adevăr, tovarăşi, nu de pe Calea Victoriei, de la cafenea se pot scrie romane, poezii şi piese de teatru valoroase, cîrînd în millocul poporului în millocul clasei muncitoare, cîrînd în înţelegerea şi descrierea vieţii, de viaţă, înţeleg viaţa mai bine, decît ceilalţi muritori. (Aplauze). De unde îi poate veni această înţelegere un om care ignoră realitatea pămînteană? Din cîr? Asemenea creatori, care nesocotesc şi nu înţeleg viaţa de pe pămînt nu au ce căuta în partidul nostru şi nici în uniunile de creaţie. (Aplauze). Eu ştiu de acord cu libertatea de creaţie a artistului. Dar şi societatea este liberă să aleagă ceea ce-i place. Pe scenele noastre, în librăriile noastre nu trebuie să-şi facă loc ceea ce societatea consideră că nu serveşte intereselor sale. Libertatea trebuie înţeleasă în complexitatea ei dialectică, ca înţelegerea şi înţelegerea individului, cît şi intereselor colectivităţii sociale. Altfel se transformă în anarhie, „libertate înseamnă a înţelege necesităţile societăţii şi a acţiona în sensul intereselor societăţii ale naţiunii tale. Aceasta înseamnă să fii cu adevărat liber! (Aplauze prelungele).

M-am referit la toate acestea pentru a înţelege bine că atît Comitetul municipal, cît şi Uniunile de creaţie de partid trebuie să-şi îndeplinească atribuţiunile pe care le au, să acţioneze cu hotărîre în aceste sens. Aceste probleme trebuie soluţionate printr-o muncă politică intensă, nu recurînd la măsuri administrative. Nu este vorba de nici un fel de întoarcere la trecut. Am răspuns la aceasta încă acum trei luni. Noi vrem să creăm viitorul, şi nu putem crea viitorul cu oameni care ne trag înapoi — în trecut! Întinutac — care vor să ne rupă de societate, cu oameni care nu-şi înţeleg nici rostul lor pe lume. Noi putem crea viitorul numai cu oameni care înţeleg sensul dezvoltării sociale, care sînt hotărîţi să meargă înainte, împreună cu partidul, spre făurirea comunismului în România. (Aplauze puternice). Atunci rînd vorbim de necesitatea aplicării în literatură a concepţiilor noastre despre lume, cînd vorbim despre unanimitatea socialistă — care pune în centrul întregii activităţi sociale omul, ridicarea sa spirituală şi materială, fericirea sa — aceasta nu înseamnă întoarcere la trecut! Trecutul este reprezentat de creaţiile din artă, de creaţiile literare, din artă, de creaţiile literare, de creaţiile aspirărilor sale, care vor să ne tragă înapoi spre literatura retroardă a Evului Mediu. Ce nouate reprezintă arta ruptă de preocupările omeneşti? Asemenea teorii retrograde

de au existat în trecut, în toate epocile istorice. Cei care gîndesc astfel vor să ne întoarcă înapoi, nu acei care ne cheamă spre o artă pusă în slujba poporului, a comunismului, a fericirii omului. De o asemenea literatură, de o asemenea artă militantă are nevoie poporul nostru. (Aplauze puternice).

În dezvoltarea sănătoasă a vieţii spirituale a poporului nostru, un rol important are Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, recent creat. Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste va trebui să-şi îndeplinească sarcinile mari care le-au fost încredinţate de partid, să licheieze lipsurile existente în trecut în îndrumarea vieţii cultural-artistice din ţara noastră, să joace un rol activ în crearea unei culturi socialiste, care să contribuie la elevarea morală a oamenilor, la educarea lor în spirit revoluţionar.

Noi am criticat şi vom critica abuzurile, înecăţările sociale, ilegalităţile. Nu le vom admite şi vom acţiona cu hotărîre împotriva oricui încercă să promoveze asemenea stări de lucruri. Socialismul, democraţia socialistă presupun respectarea riguroasă a legilor, a legalităţii, participarea conştientă, activă, a omului la conducerea societăţii, asigurarea condiţiilor ca cetăţenii să-şi spună părerea în toate problemele. Dar, problema noastră sînt şi problemele artei şi literaturii, problemele generale ale culturii. Artă, literatură, învăţămîntul, televiziunea, radioul nu constituie probleme doar ale celor care lucrează în aceste domenii, ci ale întregii societăţi. Cel care acţionează în sferele respective sînt funcţionarii societăţii — cum spuneau Marx şi Engels, şi nu sînt proprietarii, scolarii, radioteleviziunii, ai revistelor „au editorilor", ai uniunilor de creaţie. Ei sînt reprezentanţii şi slujitorii societăţii, ei trebuie să servească poporul. Această este concepţia despre democraţia socialistă. În acest spirit trebuie să realizăm democraţia în societatea noastră! Aceasta nu înseamnă întoarcere la trecut, ci — dimpotrivă — înainte spre viitor.

M-am referit la aceste probleme, pentru că şi aici s-a spus „ă unii nu înţeleg bine ce înseamnă trecutul şi ce înseamnă viitorul. Probabil că va trebui să discutăm mai mult şi despre aceasta, deoarece unii, vorbind de viitor, se gîndesc la trecut. Sîrînd cîteodată chiar să servească viitorul, prin faptul că nu înţeleg din punct de vedere filozofic" principalul probleme, în fond servesc trecutul. De aceea, trebuie să discutăm deschis toate aceste lucruri, fără să se supere nimeni. Aceasta este democraţia socialistă! Nu putem închiide ochii în faţa realităţilor! Să dezbaterăm deschis toate problemele, cu scopul de a licheia neajunsurile, de a îmbunătăţi muncă, pînă, totdeauna, cum spune românul, omul potriveşte la locul potrivit. În orice sector de activitate, astăzi poate lucra un om, mine altul. Aceste sînt legile democraţiei socialiste. De ce trebuie să se simtă cineva înjign cînd este criticat că nu a lucrat prea bine, că trebuie să muncească mai bine acolo unde este pus? Aceasta este valabil şi pentru ministru, pentru directori de fabrică, pentru primii secretari. Inclusiv pentru secretarul general al partidului — pentru toată lumea, tovarăşi! Putem rămîne în muncă pe care ne-au încredinţat-o partidul şi poporul numai în măsura în care ne îndeplinim sarcinile. În măsura în care servim poporul! Nu trebuie să ne închinăm în faţa nămnului, numai în faţa poporului. (Aplauze puternice, îndelungate).

Iată, tovarăşi, o serie de aspecte ale activităţii noastre ideologice-educative, ale muncii organelor şi organizaţiilor de partid în diferite sectoare de activitate, pe care trebuie să le discutăm mai deschis. Dacă trecem cu vederea peste neajunsuri, dorînd să menajăm anumite susceptibilităţi, dănuim însăşi muncii, dezvoltării noastre. În felul acesta facem un rău şi altora care comit greşeli, care nu-şi îndeplinesc obligaţiile. Necriticîndu-l la timp, încep să se considere înafăişibili, să creadă că pot face ce vor, că nimeni nu se

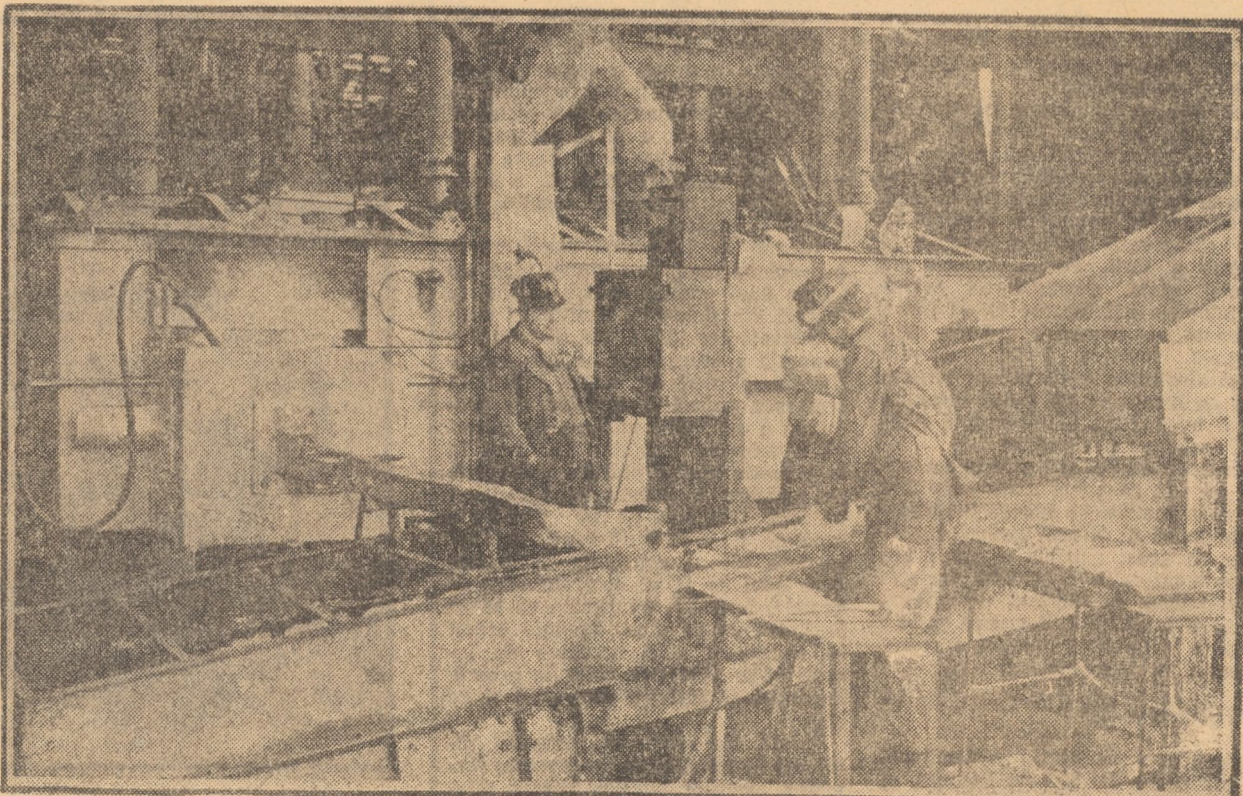
poate atînge de ei. În felul acesta facem rău şi societăţii, mersului nostru înainte. Trebuie să înţelegem că numai dezbătînd şi abordînd deschis problemele vieţii noastre sociale — atît ceea ce este bun, cît şi ceea ce este rău — trăgînd învăţămîntele necesare pentru muncă de viitor, putem asigura mersul nostru înainte. Am spus la început că aceasta constituie caracteristica de bază a societăţii noastre, a partidului nostru — şi trebuie ca ea să devină caracteristica de zi de zi a activităţii în toate domeniile; atunci, multe neajunsuri despre care am discutat astăzi nu vor mai exista. Mersul nostru înainte va fi de o mie de ori mai rapid, cu rezultate mai bune şi astfel vom reuşi să asigurăm înfăptuirea cu succes atît a programului elaborat de Congresul al X-lea, cît şi a programelor de viitor privind ridicarea patriei noastre pe noi culmi, pe culmile comunismului. (Aplauze puternice).

Nu doresc să mă opresc asupra problemelor internaţionale, pe care le-am dezbătut nu o dată pe larg; m-am referit la ele recent, la adunarea cu prilejul deschiderii anului de învăţămînt. Este cunoscută politica noastră internă şi externă. Faptele demonstrează că politica internaţională a partidului şi statului nostru corespunde pe deplin atît intereselor naţionale ale poporului român, cît şi cauzei socialismului şi păcii în lume. Zi de zi, evenimentele confirmă justetea politicii noastre internaţionale; zi de zi, viaţa atestă că numai acţionînd pentru depăşirea divergenţelor dintre ţările socialiste, dintre partidele comuniste şi muncitoreşti, militînd pentru unitatea lor, servim cauza socialismului şi comunismului — atît la noi în ţară, cît şi pe plan internaţional; zi de zi, faptele demonstrează că numai aplicînd în relaţiile cu toate statele principiile independenţei, suveranităţii naţionale, ale neameteului în treburile interne, „avantajului reciproc, ale renunţării la forţă şi la ameninţarea cu forţa în raporturile internaţionale, putem contribui la instaurarea în lume a unei politici de pace şi colaborare între popoare. Aceasta este politica partidului nostru, aceasta este politica pe care o vom continua cu toată fermitatea, pentru că ea constituie o necesitate a dezvoltării sociale de astăzi (Aplauze puternice, prelungele).

Avem în faţa noastră un minunat program de dezvoltare a societăţii socialiste româneşti, un program de politică internaţională. Avem un partid puternic şi unit. Întregul popor înfăptuieşte neabătut politica Partidului Comunist, convins că aceasta corespunde intereselor sale vitale, viitorului naţiunii noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Îmi exprim convingerea că organizaţia de partid a Capitalei, comunistii, toţi oamenii muncii din Bucureşti nu vor precupeţi nici un efort pentru a-şi aduce contribuţia la înfăptuirea programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului. (Aplauze prelungele).

Urez activului de partid, comunistilor, tuturor oamenilor muncii din Capitală succese tot mai mari în toate domeniile de activitate. Vă doresc multă sănătate şi fericire! (Aplauze puternice, urale şi ovatii). Se scandează: „Ceaşescu, P.C.R.". Cei prezenţi ovalează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceaşescu).

Într-una din secţiile productive ale U.M.M.N. Coşba Mică

Foto: V. Pelger

viata internatională

Continuarea dezbatărilor în Adunarea Generală a O.N.U.

New York 12 — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: În Adunarea Generală a O.N.U., au continuat luni dezbaterile de politică generală în cadrul cărora au luat cuvîntul, pînă acum, aproape 100 de reprezentanți ai statelor membre.

Ambasadorul Libiei la Națiunile Unite, Mahmoud Maghribi, a cerut O.N.U. să-și aducă o contribuție mai efectivă și substanțială la lichidarea ultimelor vestigii ale odiosului sistem colonial, prin intensificarea eforturilor de sprijinire a luptei juste a popoarelor oprite contra colonialismului și regimurilor rasiste.

Ministrul afacerilor externe al R.S.S. Bielorusă, Anatoli Radinovič, a condamnat agresivitatea S.U.A. împotriva popoarelor vietnameze, cambodgiane și laotian și a subliniat că retragerea tuturor trupurilor americane din Indochina reprezintă singura cale posibilă pentru instaurarea păcii în această zonă, pentru respectarea dreptului legitim al popoarelor indochineze de a-și hotărî singure soarta. Abordând apoi problemele europene, vorbitorul s-a pronunțat pentru trecerea imediată la pregătirea practică a conferinței în problema securității și colaborării.

Normalizarea situației din Argentina

Buenos Aires 12 (Agerpres). — Forțele armate argentine au anunțat încetarea alarmelor generale care a fost decretată vineri trecut, cînd s-a declanșat împotriva guvernului o rebeliune militară neizbutită și năstingătoare. Unitățile angajate în reprimarea răscoalilor din regiunile cantonate la Azul și Olavaria s-au întors la bazele lor, iar situația s-a normalizat pe deplin.

Serviciile de informații cercetează originile tulburărilor pentru a stabili răspunderea. Nu există indicații oficiale cu privire la numărul persoanelor implicate, dar sursele militare afirmă că pînă acum au fost răsați 58 de ofițeri și 3 civili. Mai mulți ofițeri în retragere, printre care și fostul președinte al Argentinei, Roberto Marcelo Levingston, au fost reținuți pentru că au luat parte în sprijinul rebeliunii după izbucnirea acesteia. Printre civili răsați se află și Roberto Roth, ginerelul fostului președinte Juan Carlos Onganía.

TUNISIA

Lucrările Congresului Socialist Desturian

Tunis 12 — Trimisul special Agerpres, Aurel Dumitrescu, transmite: În localitatea Monastir continuă lucrările celui de-al VIII-lea Congres al Partidului Socialist Desturian, de guvernământ, din Tunisia. Congresul a fost salutat de delegații invitate să participe la lucrări.

Luînd cuvîntul, tovarășul Mihail Levente, membru al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, a transmis Congresului, poporului tunisian, un cald salut de prietenie din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din România, a poporului român.

Două milenii și jumătate de istorie

Iranul sărbătorește în această lună două milenii și jumătate de istorie statală neîntreruptă. Evenimentul — care va fi marcat de festivități și manifestări culturale de o mare amploare — prilejuiește, cum e și firesc, analize retrospectivă care ilustrează succesele obținute de poporul persan în toate domeniile de activitate.

Oricine a vizitat Iranul în acești ultimi ani s-a putut convinge că majoritatea acțiunilor care au imprimat etapei social-politice și economice a țării impulsuri noi, sînt de dată relativ recentă. Fenomenul devine vizibil mai ales prin faptul că multe dintre noile structuri politico-economice se află încă în plin proces de perfecționare, în căutarea soluțiilor optime, a structurilor adecvate pentru atingerea, în intervalul cel mai scurt, a obiectivelor propuse.

Programul de reforme inițiat de Șahinsahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, revoluționind un mod de viață și concepții milenare, propunînd soluții pentru rezolvarea problemelor cronice și, totodată, tipice în majoritatea țărilor în curs de dezvoltare, a trezit energii nebanuite. El constituie o adevărată „Cartă a progresului” constituția sud-persică, o etapă istorică și, în același timp, eroice pe care o trăiește poporul iranian. Ceea ce caracterizează acest program este originalitatea sa, izvoată, în primul rînd, din legătura organică, profundă, cu tradițiile milenare ale Iranului. El s-a născut din realitățile de azi, fiind rodul aspirațiilor celor mai profunde ale poporului. Cele 12 puncte ale programului de la 6 Bachman 1341 (26 ianuarie 1963), au și intrat în istoria contemporană a țării sub numele de „Revoluția iraniană”. „O operă măreață” a fost ordonată și realizarea ei a demonstrat că era, într-adevăr, „măreață”, proclama Darius cel Mare într-o inscripție datînd din secolul V î.e.n. După 2.500 de ani, la 6 Bachman 1341, bazele unei noi „opere mărețe” se constituiau în cele 12 puncte ale Revoluției. Majoritatea corășilor a celor care au aprobat, în cadrul unui referendum, principiile acestei „opere” au transformat-o într-o nouă lege fundamentală — adevărată constituție

a progresului iranian. Ea prevedea abolirea regimului agrar existent și redistribuirea către țăranii săraci, în condiții avantajoase, a tuturor moștărilor care depășeau o anumită suprafață, naționalizarea bogățiilor forestiere ale țării, pentru a asigura protecția și exploatarea lor rațională, inițierea unui vast program de investiții ale statului în agricultură, încurajarea creșterii productivității muncii în industrie, amendarea legii electorale în vederea obținerii de către femei a dreptului de vot. Se prevedea, de asemenea, crearea unor „armate ale științei”, igienei, dezvoltării și reconstrucției, formate din tineri recruți, cu studii medii și superioare, naționalizarea tuturor resurselor de apă pentru conservarea și exploatarea lor rațională, aplicarea unui program extensiv de reconstrucție în regiunile urbane și rurale, în scopul ridicării nivelului de viață al poporului, reorganizarea administrației și învățămîntului prin adaptarea lor la necesitățile epocii moderne.

Au trecut opt ani de la adoptarea acestui program și mă întreb deseori la ce s-ar opri un armas al lui Cyrus dacă i s-ar cere să aleagă, spre a arăta lumii, ce are mai de preț țara sa la două milenii și jumătate după ce „regele regilor” adăuga istoriei universale gloria imperiului persan. S-ar opri oare la frumusețea minună a coloanelor palatelor de la Persepolis, care au înfruntat milenii, rămînînd la fel de drepte ca odinioară? S-ar opri cumva la profunzimea „bijuteriilor coronate” de la „Merikasi Bank” din Teheran, sau la strălucirea oglinzilor palatului Golestan? Sau poate la ceva la care s-a și fi adus și el contribuția, unul din nenumăratele sanctuare care împingese astăzi Iranul, de la exploatarea forestieră din nordul țării, la marile uzine care se adăugă, la Abadan, în sud, celei mai mari rafinării de petrol din lume? Căd că alegerea sa nu ar ezita să se oprească însă, asupra unei imagini cu totul caracteristice Iranului de azi — să zicem aceea a unei moderne școli sătești, construite la chemarea unui din soldații „armatei științei”...

PAUL FINANTU

Noi atacuri ale patrioților sud-vietnamezi

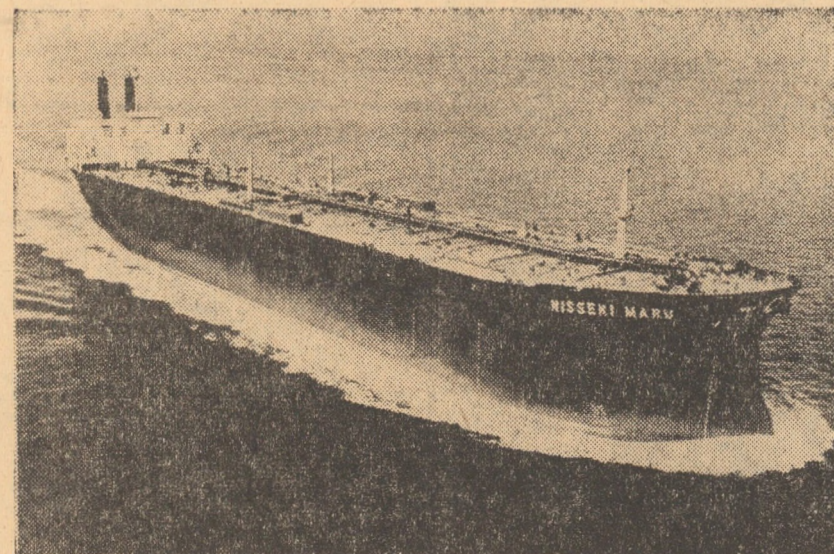
Saigon 12 (Agerpres). — Baza de artilerie americană-saigoneză „P.A.S.”, situată la frontiera Vietnamului de sud cu Cambodgia, a fost supusă luni la noi bombardamente de către forțele patriotice, s-a anunțat marți la Saigon. În același timp, unități ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud și-au continuat atacurile împotriva forțelor americano-saigoneze din zona aceluiași baze, supuse de patrioți de mai multă vreme unei puternice presiuni, în pofida bombardamentelor masive ale aviației americane. Lupte violente au avut, de asemenea, loc în regiunea Platourilor Inalte, patrioții provocînd mari pierderi armatei saigoneze.

Cîteva sute de studenți de la Universitatea din Saigon au manifestat marți dimineața în fața sediului Direcției generale a poliției saigoneze, protestînd împotriva arestării u-ora dintre colegii lor în preajma fazei electorale. Tot în legătură cu această înscenare electorală, studenții de la patru facultăți ale Universității din Saigon sînt în grevă.

O cuvîntare a președintelui guvernului panamez

Ciudad de Panama 12 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la o întrunire populară care a avut loc la Ciudad de Panama, Omar Torrijos, președintele guvernului panamez, a exprimat hotărîrea țării sale de a-și restabili suveranitatea asupra zonei Canalului Panama, aflată sub administrarea S.U.A. Releind că „nici un popor nu dorește să vadă un steag străin fluturînd în inima țării sale”, Torrijos a declarat că „dacă va fi necesar, panamezii nu vor precupeți nici un sacrificiu pentru a redobîndi suveranitatea asupra acestui teritoriu”. După cum se știe, la Washington sînt în curs de desfășurare negocieri pentru revizuirea tratatului din 1903, prin care Statele Unite își asigura-

seră „controlul permanent” asupra Canalului Panama. Agenția Associated Press menționează că luni, cei peste 7.000 de militari americani, aflați în zona canalului, au fost puși în stare de alarmă pentru a evita „o repetare” a revoltei din ianuarie 1964, cînd luptele dintre populația panameză și militari americani s-au soldat cu 21 de morți și un mare număr de răniți.

JAPONIA. Cel mai mare vas petrolier din lume „Nisseki Maru” construit de compania japoneză „Ishihawajime Harima Heavy Industries Kure” a fost lansat la apă la 8 septembrie. Întreaga sa construcție care a început la 18 noiembrie 1970, nu a durat decît 10 luni. Cu o lungime de 347 de metri, o lățime de 54,5 metri și o înălțime de 35 de metri, acest urias vas petrolier are o capacitate de încărcare de 470.000 m³, putînd transporta aproximativ 430.000 kiloliți de țit brut într-o singură călătorie. Motorul are o putere de 40.000 cai putere iar viteza de navigație este de 14,4 noduri. În foto: Vasul petrolier „Nisseki Maru”

Evenimentul pe scurt

● UN NUMĂR DE 46 DE ȚĂRI AFRICANE ȘI ASIATICE, precum și Iugoslavia, au adresat Consiliului de Securitate o scrisoare în care cer să se ia măsuri imediate pentru a se pune capăt „ocupării ilegale” a Namibiei și violărilor repetate ale integrității teritoriale a Zambiei de către Republica Sud-Africană. Este esențial, arată semnatarii scrisorii, ca această problemă să fie tratată în Consiliul de Securitate într-o manieră decisivă, astfel încît să se evite deteriorarea în continuare a situației.

● GREVA MINERILOR DIN BAZINUL CARBONIFER AL ASTURIIEI (Spania), declanșată în urmă cu o săptămînă la întreprinderea națională „Humpsa”, s-a generalizat, începînd de luni, devenind astfel cea mai amplă acțiune revendicativă după marile mișcări sociale din ianuarie 1970.

În prezent, aproape 9.000 de mineri refuză să se prezinte la lucru. Alarmată de amploarea grevei, conducerea întreprinderii a desfășurat contractul de muncă una dintre participanți.

● MARINARI AMERICANI CARE AU REFUZAT LA 1 OCTOMBRIE SĂ SE ÎMBARCE DE LA SAN DIEGO pe o navă cu destinația Saigon, refugindu-se într-o biserică, au fost trimisi la Pearl Harbour. Ei au fost condamnați la 30 de zile arest corecțional, retrogradare și reținerea unei părți din soldă.

● INTRUNIȚI ÎNTR-O ADUNARE GENERALĂ, conducătorii metroului din Paris au hotărît să continue greva care, de șapte zile, paralizază traficul subteran și perturbă serios circulația rutieră în capitala franceză. Negocierile dintre sindicatul conductorilor și Regia autonomă a transporturilor pariziene se află în impas. Astfel, trenurile subterane au rămas imobilizate și marți.

● O NOUĂ EXPRESIE A NEMULȚUMIRII SOLDATILOR AMERICANI față de continuarea de către S.U.A. a războiului în Indochina o constituie acțiunea marinarilor de pe portavionul „Coral Sea”. O mie de membri ai echipajului au semnat o petiție adresată Congresului, prin care protestează împotriva noii misiuni de luptă pe care nava lor urmează să o întreprindă în Asia de sud-est. Totodată, zeci de membri ai echipajului au declarat că vor refuza să se imbarce la 12 noiembrie, dată la care „Coral Sea” urmează să părăsească Golful San Francisco pentru a se deplasa în zona operațiunilor militare întreprinse de Statele Unite în Asia de sud-est.

● CREȘTEREA PUTERII COMPLEXULUI MILITAR-INDUSTRIAL, a declarat senatorul democrat George McGovern, reprezintă în prezent cea mai mare amenințare pentru S.U.A. Releind că cheltuielile militare depășesc cu mult necesitățile securității țării, McGovern a afirmat că reducerea acestora ar putea furniza sume importante pentru investiții pe plan social.

● LA KHARTUM A AVUT LOC MARȚI CEREMONIA INSTALĂRII OFICIALE A LUI GAFAAR EL NUMEIRY în funcția de președinte al Sudanului. Primul președinte ales al Sudanului, după proclamarea independenței țării în 1956, a depus jurămintul constituțional în prezența membrilor Consiliului comandamentului revoluției sudaneze ai guvernului și a altor demnitari.

Gaafar El Numeiry a fost ales în funcția de președinte al țării în urma scrutinului desfășurat în Sudan, începînd de la 15 septembrie a.c.

azi...

TIMPUL

Centrul meteorologic Sibiu comunică vreme frumoasă și călduroasă, mai ales în cursul zilei, cu cerul mai mult senin. Vîntul va sufla slab din sectorul nord-estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 1 și 5 grade, iar cele maxime vor oscila între 19 și 22 grade.

TELEVIZIUNE

18.00 Deschiderea emisiunii Enciclopedie pentru școlari. Mișcarea și sensibilitatea plantelor.
18.25 Multe și dulce și frumoasă
18.40 Muzică populară cu Constantin Dobre (naș) și Nicolae Stan (vioară)
18.50 Conferință. Economical și socialul în structura deciziei
19.10 Tragera Pronoexpres
19.20 1001 de seri
19.30 Telegazeta de seară
20.10 Melodiile serii. Muzică ușoară românească
20.20 Redacția pentru tineret prezintă: Ancheta TV. Datorii uitate
21.00 Teledinamoteca: Ghepardul (partea I). Premieră TV. Cu Burt Lancaster, Alina Delon, Claudia Cardinale. Ecranizare după romanul lui Giuseppe Tomasi di Lampedusa.
22.30 Teleglob: Portugalia
22.50 Telegazeta de noapte

CINEMA

SIBIU: PACEA: Start la moștenire (orele 9,00; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); ARTA: Așteptarea (orele 10,00; 12,30; 15,00; 18,00 și 20,30); TINETUTUL: Elefantul Slowly (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).
MEDIAS: PROGRESUL: O floare și doi grădinari; TINETUTUL: Ora scorpionului (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30); UNIREA: Virstele omului (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

Cadru din filmul Ora scorpionului, care rulează la cinematograful „Tinetutul” din Medias

Întreprinderea pentru livrarea produselor petroliere Brașov

Calea Bucureștilor nr. 4, telefon 1 19 53

ANGAJEAZĂ:

- 1 INGINER CONSTRUCTOR, pentru șantierul „Depozit produse petroliere” Sibiu
- ȘEF SECȚIE DEPOZIT
- MAGAZINER
- MECANIC ÎNTREȚINERE
- VÎNZĂTOR STAȚIUNE „PECO”.

Întreprinderea de rețele electrice Sibiu

str. Uzinei nr. 7

recrutează absolvenți ai școlii medii de cultură generală, din județele Sibiu și Alba

PENTRU CALIFICARE (PRIN CURSURI DE CALIFICARE POST-LICEALE DE SCURTĂ DURATĂ) în specialitatea ELECTRICIAN EXPLOATARE CENTRALE ȘI STAȚII ELECTRICE.

Durata scolarizării este de 10 luni și pe această perioadă elevii vor primi drepturile cuvenite conform H.C.M. 2105/1969.

Înscrieri și informații se primesc la compartimentul învățămînt al întreprinderii, telefon 1 48 50, interior 2 22, între orele 6,45—13, pînă în ziua de 14 octombrie 1971.

Fabrica „Record” Sibiu

angajează de urgență:

- 3 dispeceri la serviciul producție
- 1 tehnician investiții
- 1 tehnician transporturi
- 1 șef echipă pentru întreținerea liniei C.F.

Relații suplimentare se primesc la biroul personal din Sibiu, str. Podului nr. 127, telefon 2 36 09.

Judecătoria Medias

face cunoscut că la data de 16 octombrie 1971, ora 10, la sediul Judecătoria Medias, SE VA VINDE LA LICITAȚIE PUBLICĂ cota de 15/60 părți din imobilul situat în Medias, str. Plevnei nr. 14.

Oficiul județean de turism Sibiu

continuă înscrierile pînă la data de 20 octombrie a.c., pentru petrecerea revelionului în străinătate în următoarele țări:

- R.P. BULGARIA
- R.S. CECOSLOVACĂ
- R.D. GERMANĂ
- R.P. POLONĂ
- R.P. UNGARĂ
- U.R.S.S.

Informații suplimentare și înscrieri, la Oficiul județean de turism Sibiu și filiala de turism Medias.

Sectorul de meteorologie și hidrologie Sibiu

cu sediul în str. Someșului nr. 49,

ANGAJEAZĂ URGENT

pentru stația de depoluarea aerului din Copșa Mică:

- un inginer chimist sau chimist
- un tehnician chimist
- un laborant chimist
- 1 șofer.

Uzina de Piese Auto Sibiu

ANGAJEAZĂ DE URGENTĂ:

- tîmplari, strungari, frezori, electricieni.